

Tegen de stroom in

Je staat 's ochtends op, kijkt in de spiegel en ziet dat er met je haar niets aan te vangen valt. Een weerborstel speelt je parten.

Weerbarstig is het gedicht dat zijn betekenis zomaar niet prijsgeeft. Of het taaie vraagstuk dat je kopbrekens bezorgt en zich moeilijk oplossen laat.

Balsturig, koppig en tegendraads is de jongere die zich afzet tegen wetten, regels en gezag, in zijn zoektocht naar zijn identiteit. Elke mens botst op weerstanden in zichzelf.

Papier dat niet wil scheuren, hout dat zich niet voegt, materiaal kan stug of moeilijk te bewerken zijn.

Individuele mensen, teams, werkelijkheden en organisaties kunnen halsstarrig, weerspanning, hardleers of recalcitrant zijn. Veranderingen botsen nogal eens op weerstand.

Wie niet gauw buigt, wordt snel ervaren als rebels, dwars en onhandelbaar. Wie zich niet schikt en weerwerk biedt, strijkt immers tegen de haren in.

Weerbarstigheid wordt - onterecht - nogal eens verengd tot eigenwijsheid, eigenzinnigheid en stijfhoofdigheid.

Zonder dwarsliggers rijden er evenwel geen treinen!
Wie weerbarstig is, geeft blijk van een sterk karakter - een kwaliteit!

Om problemen of conflicten te hanteren, om materiaal te bewerken, zijn aandacht en weerbaarheid nodig, doorzettingsvermogen én creativiteit. "Weerstand bieden is scheppen; scheppen is weerstand bieden." zei de Fransman Stéphane Hessel.

Weerbarstigheid, een begrip om je tanden op stuk te bijten. Oprapen of laten liggen?